

Rada ERÚ

Energetický regulační úřad
Masarykovo nám. 5, 586 01 Jihlava

Č. j.: 07463-13/2020-ERU

V Jihlavě dne 23. listopadu 2021

R o z h o d n u t í

O rozkladu společnosti **DEKAKOM plus s.r.o.** (dříve **BERDYCH plus spol. s r.o.**), se sídlem Pražská 1178, 337 01 Rokycany, IČ: 263 73 611, zastoupené [REDAKCE] advokátem se sídlem [REDAKCE] (dále též „účastník řízení“), proti rozhodnutí Energetického regulačního úřadu č. j. 07463-7/2020-ERU ze dne 4. února 2021 (sp. zn. OSR-07463/2020-ERU), kterým Energetický regulační úřad jako věcně příslušný správní orgán podle § 18 zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů, uznal účastníka řízení vinným ze spáchání přestupku podle § 91a odst. 1 písm. o) energetického zákona, ve znění účinném do 31. prosince 2018, kterého se dopustil tím, že v rozporu s § 68 odst. 3 energetického zákona prováděl dne 7. listopadu 2018 v ochranném pásmu plynárenského zařízení ve městě Rokycany v ulici Mokroušská u budovy č. p. 747 činnost, v důsledku které došlo k poškození středotlakého plynovodu IPE DN 160, za což mu byla uložena pokuta ve výši 60 000 Kč a dále povinnost náhrady nákladů řízení ve výši paušální částky 1 000 Kč, Rada Energetického regulačního úřadu (dále též „Rada“) jako nadřízený správní orgán Energetického regulačního úřadu věcně příslušný na základě § 17b odst. 10 písm. b) energetického zákona rozhodla v souladu s § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), na návrh rozkladové komise, ustavené podle § 152 odst. 3 správního řádu, takto:

Rozklad společnosti DEKAKOM plus s.r.o. (dříve BERDYCH plus spol. s r.o.), se sídlem Pražská 1178, 337 01 Rokycany, IČ: 263 73 611, proti rozhodnutí Energetického regulačního úřadu č. j. 07463-7/2020-ERU ze dne 4. února 2021 (sp. zn. OSR-07463/2020-ERU) se zamítá a napadené rozhodnutí se potvrzuje.

Odůvodnění:

I. Kontrola a správní řízení v prvním stupni

Energetický regulační úřad zahájil dne 8. listopadu 2019 u účastníka řízení kontrolu ve smyslu zákona č. 255/2012 Sb., o kontrole (kontrolní řád), ve znění pozdějších předpisů, vedenou pod sp. zn. 11018/2019-ERU, jejímž předmětem byl dozor dodržování

povinností vyplývajících z § 68 energetického zákona ve věci poškození plynárenského, resp. energetického zařízení (plynovodu IPE DN 160), ke kterému došlo dne 7. listopadu 2018, ve městě Rokycany, v ulici Mokroušská, u budovy č. p. 747, při provádění výkopových prací. O kontrolních zjištěních vyhotovil Energetický regulační úřad kontrolní protokol č. j. 11018-9/2019-ERU ze dne 7. února 2020. Vůči kontrolním zjištěním uvedeným v protokolu o kontrole nepodal účastník řízení námitky.

Příkazem Energetického regulačního úřadu č. j. 07463-3/2020-ERU ze dne 10. prosince 2020 byl účastník řízení uznán vinným ze spáchání přestupku podle § 91a odst. 1 písm. o) energetického zákona, kterého se dopustil jednáním specifikovaným ve výrokové části tohoto rozhodnutí, za což mu byla uložena pokuta ve výši 60 000 Kč.

Proti tomuto příkazu podal účastník řízení dne 19. prosince 2020 blanketní odpor, který byl Energetickému regulačnímu úřadu doručen dne 21. prosince 2020, přičemž dne 7. ledna 2021 bylo Energetickému regulačnímu úřadu doručeno jeho doplnění. Účastník řízení především namítal, že jednání zaměstnance subdodavatele, společnosti RYTA s.r.o. (dále jen „subdodavatel“), který prováděl výkopové práce, mu není přičitatelné. Užití § 20 odst. 5 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o odpovědnosti za přestupky“), je možné toliko v případě, že osoba, jejíž jednání je účastníku řízení přičitatelné, není za přestupek odpovědná, přičemž tato obligatorní podmínka není v daném případě splněna. Dále upozornil, že pro posouzení odpovědnosti za přestupek je zcela irelevantní, zda účastník řízení sepsal se subdodavatelem zápis o předání a převzetí vymezeného pracoviště ve smyslu § 2 odst. 3 nařízení vlády č. 591/2006 Sb., o bližších minimálních požadavcích na bezpečnost a ochranu zdraví při práci na staveništích, ve zněních pozdějších předpisů (dále jen „nařízení vlády č. 591/2006 Sb.“), nadto pak Energetický regulační úřad není příslušný ke kontrole předmětného nařízení. Na základě odporu podaného účastníkem řízení pak došlo ke zrušení příkazu a pokračování ve správním řízení.

Dne 11. ledna 2021 zaslal správní orgán účastníkovi řízení vyznění o možnosti vyjádřit se, doložit majetkové poměry a o možnosti žádat o nařízení ústního jednání, přičemž účastník řízení se k danému nevyjádřil.

II. Napadené rozhodnutí

Rozhodnutím Energetického regulačního úřadu č. j. 07463-7/2020-ERU ze dne 4. února 2021 byl účastník řízení uznán vinným ze spáchání přestupku podle § 91a odst. 1 písm. o) energetického zákona, kterého se dopustil jednáním popsáním ve výrokové části tohoto rozhodnutí, za což mu byla uložena pokuta ve výši 60 000 Kč a povinnost náhrady nákladů řízení.

Energetický regulační úřad v napadeném rozhodnutí uvedl, že v projednávaném případě není pochyb o tom, že k poškození plynárenského zařízení došlo v důsledku činnosti zaměstnance subdodavatele, kterého si účastník řízení najal, aby prováděl zemní práce traktorbagrem, a kterému písemně nepředal staveniště. Jednání zaměstnance subdodavatele je tak podle § 20 odst. 2 písm. d) ve spojení s § 20 odst. 5 zákona o odpovědnosti za přestupky účastníkovi řízení přičitatelné. Správní orgán uvedl, že bylo povinností účastníka řízení uspořádat pracoviště tak, aby nedošlo k poškození plynárenského zařízení. I přestože věděl,

že se zemní práce provádí v ochranném pásmu plynárenského zařízení, umožnil zaměstnanci subdodavatele provádět je prostřednictvím stavebního stroje.

Námítku účastníka řízení, že jednání zaměstnance subdodavatele není účastníku řízení přičitatelné, označil Energetický regulační úřad za nedůvodnou. Bagrista, zaměstnanec subdodavatele, nebyl prokazatelně seznámen se skutečností, že trasa výkopu je křížena plynovým potrubím, které navíc nebylo žádným způsobem vyznačeno. Toto rovněž potvrdil přítomný pracovník určený k propojení vodovodního potrubí. Za této situace tak není subdodavatel odpovědný za poškození plynárenského zařízení. Byť sepsání zápisu o předání a převzetí pracoviště není znakem skutkové podstaty přestupku podle § 91a odst. 1 písm. o) energetického zákona, je pro určení odpovědnosti v případě, že se na stavbě podílí více subjektů, nutno vycházet z toho, že za poškození plynárenského zařízení odpovídá zhotovitel, kterému bylo staveniště předáno a který je převzal. Prvostupňový orgán sice přisvědčil účastníkovi řízení, že není správním orgánem příslušným ke kontrole právních předpisů k zajištění bezpečnosti práce, ovšem současně mu nic nebrání k aplikaci tohoto nařízení spolu s dalšími předpisy ke zjištění odpovědného subjektu za poškození plynárenského zařízení.

Energetický regulační úřad zohlednil jako přitěžující okolnost recidivu účastníka řízení a skutečnost, že účastník řízení skutek spáchal v souběhu s dalším přestupkem.

III. Rozklad účastníka řízení

Proti rozhodnutí Energetického regulačního úřadu č. j. 07463-7/2020-ERU ze dne 4. února 2021, které mu bylo doručeno 11. února 2021, podal účastník řízení dne 26. února 2021 rozklad. Účastník řízení navrhl, aby Rada napadené rozhodnutí zrušila.

Účastník řízení v zásadě setrval na námitkách, jimiž argumentoval v rámci správního řízení vedeného prvostupňovým orgánem. Podle jeho názoru napadené rozhodnutí vychází z nepodloženého závěru, že jednání zaměstnance subdodavatele je účastníku řízení přičitatelné podle § 20 odst. 5 zákona o odpovědnosti za přestupky. Zmiňované ustanovení upravuje tzv. nepřímé pachatelství u přestupků právnických osob, kdy ke spáchání přestupku užila jiné právnické osoby, pokud tato není za přestupek odpovědná. Účastník řízení v souvislosti s tím namítá, že subdodavatel se nezprostil odpovědnosti za přestupek, a je tak za něj odpovědný.

Účastník řízení považuje použití nařízení vlády č. 591/2006 Sb. Energetickým regulačním úřadem v příkrém rozporu se zásadou legality zakotvenou v Čl. 2 odst. 3 Ústavy České republiky (dále jen „Ústava“), resp. v Čl. 2 odst. 2 Listiny základních práv a svobod (dále jen „LZPS“), když z předmětných ustanovení vyplývá, že *státní moc lze uplatňovat jen v případech a v mezích stanovených zákonem a způsobem stanoveným zákonem a že státní orgány jsou při své činnosti vázány právními předpisy a musí postupovat v souladu s nimi a způsobem, který je v nich naznačen*. Podle účastníka řízení tak jakákoli aktivita správního orgánu nemající oporu v právním předpisu je podle zásady legality nepřípustná, byť by směřovala k naplnění legitimního účelu.

IV. Řízení o rozkladu

Rozklad účastníka řízení byl podán včas a splňoval předepsané náležitosti. Na základě podaného rozkladu Rada po jeho projednání v rozkladové komisi zřízené podle § 152 odst. 3

správného řádu a s přihlédnutím k návrhu rozkladové komise rozhodla tak, jak je uvedeno ve výrokové části tohoto rozhodnutí, a to z následujících důvodů.

Podle § 98 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky přezkoumává odvolací správní orgán napadené rozhodnutí v plném rozsahu.

Rada po přezkoumání rozkladem napadeného rozhodnutí dospěla k závěru, že Energetický regulační úřad v dané věci rozhodl správně, napadené rozhodnutí bylo vydáno v souladu s právními předpisy, splňuje obsahové náležitosti správního rozhodnutí a je přezkoumatelné, byť se Rada neztotožňuje s některými částmi jeho odůvodnění.

Na tomto místě Rada předně s ohledem na námitky účastníka řízení musí konstatovat, že jednání zaměstnance subdodavatele účastníka řízení, o němž není pochyb, že fakticky poškodil plynárenské zařízení, prvostupňový orgán nesprávně podřadil pod § 20 odst. 5 zákona o odpovědnosti za přestupky. Jakkoliv však prvostupňový orgán zatížil odůvodnění napadeného rozhodnutí dílčími nejasnostmi spočívajícími především v nepřesném vedení úvah odůvodňujících přičitatelnost jednání zaměstnance subdodavatele účastníku řízení, a založil tak napadené rozhodnutí na odůvodnění, s nímž se Rada ztotožňuje toliko z části, je třeba akcentovat, že i Rada po přezkoumání předmětu řízení dospěla k závěru, že v uvedeném případě je účastník řízení odpovědný za spáchaný přestupek.

S ohledem na výše uvedené přistoupila Rada k potvrzení napadeného rozhodnutí a doplnila toliko jeho odůvodnění, neboť souhlasí s jeho výrokem, který považuje za věcně správný a v souladu s právními předpisy. Shledání dílčích nedostatků odůvodnění však samo o sobě není důvodem ke zrušení rozhodnutí jako takového, ale jen ke korekci argumentů prvostupňového orgánu, na jejichž základě byl výrok napadeného rozhodnutí formulován. Rada současně disponuje dostatečným množstvím všech relevantních podkladů pro rozhodnutí věci. Vycházejí z obecné zásady, podle níž tvoří správní řízení na prvním i druhém stupni jeden celek, doplňuje Rada odůvodnění prvostupňového orgánu a některé jeho úvahy koriguje.

Přestupku podle § 91a odst. 1 písm. o) energetického zákona se může dopustit právnická nebo podnikající fyzická osoba tím, že poruší některý ze zákazů stanovených v § 46 odst. 8, 9, 10 nebo § 68 odst. 3 nebo 5 téhož zákona. V § 68 odst. 3 energetického zákona je uvedeno, že v ochranném pásmu i mimo ně je každý povinen zdržet se jednání, kterým by mohl poškodit plynárenskou soustavu nebo omezit nebo ohrozit její bezpečný a spolehlivý provoz a veškeré činnosti musí být prováděny tak, aby nedošlo k poškození energetických zařízení. Uvedené ustanovení zákona tak v podstatě představuje kategorický zákaz provádět činnosti, které by byly způsobilé poškodit plynárenskou soustavu, nebo omezit či ohrozit její spolehlivost a bezpečnost provozu, a dále zákaz při provádění činností v ochranném pásmu i mimo ně poškodit energetická zařízení. Porušení takového zákazu je pak přestupkem.

Konstrukce odpovědnosti právnické osoby za přestupky je založena na objektivní odpovědnosti. Přestupky, jichž se pachatel dopustí porušením zákazu stanoveného zákonem, a to i bez zavinění, mají své opodstatnění zejména v případě, kdy je třeba regulovat určitou činnost v kvalifikovaném místě, přičemž se na ní v důsledku může podílet větší počet lidí. Dojde-li tedy k poškození plynárenského zařízení, na němž se teoreticky mohly podílet dva subjekty, tedy jak subdodavatel, tak i generální dodavatel (účastník řízení), je třeba vždy zjistit co nejvíce podrobností o zadání prací, průběhu jejich provádění a o vztahu mezi subdodavatelem a generálním dodavatelem. Byť za poškození plynárenského zařízení

zpravidla bývá odpovědný skutečný realizátor zásahu, kterým byl způsoben zakázaný následek, vždy je třeba brát v úvahu specifika konkrétního případu a vyloučit nelze ani odpovědnost generálního dodavatele, obzvláště pak, byla-li činnost prováděna podle jeho pokynů, požadavků a za metodického dohledu jeho pracovníků (srov. rozsudek Vrchního soudu v Praze č. j. 6 A 234/96-35), významnou roli hraje to, zda generální dodavatel přímo v terénu bagristu řídil a instruoval (rozsudky Nejvyššího správního soudu č. j. 1 As 86/2011 – 50 a č. j. As 117/2016 - 26), kdo byl stavbyvedoucím, zda došlo k protokolárnímu předání a převzetí staveniště apod.

Při respektování v soudní praxi ustálených názorů, podle kterých odpovědnosti za přestupek v oboru práva veřejného se nelze zásadně vyhnout poukazem na smluvní či jiné ujednání mezi účastníky soukromoprávního vztahu, je namíste v daném případě z hlediska podkladů pro úvahy o odpovědnosti za přestupek zkoumat vztahy mezi subjekty, které by mohly nést odpovědnost za spáchaný přestupek, a v kontextu výpovědí a písemných dokumentů o provádění prací vymezujících rozsah prací a podmínky jejich provedení zjistit, kdo z nich byl právě tím porušujícím zákonnou povinnost, a komu je případně protiprávní jednání přiřítelné.

Ustanovení § 20 odst. 2 zákona o odpovědnosti za přestupky vymezuje osoby, jejichž jednání je pro účely posuzování odpovědnosti za přestupek přiřítelné právnické osobě.

Rada souhlasí s námitkou navrhovatele stran nepřítelnosti jednání zaměstnance subdodavatele účastníku řízení podle § 20 odst. 5 zákona o odpovědnosti za přestupky, podle něhož pachatelem je též právnická osoba, která ke spáchaní přestupku užila jiné právnické osoby nebo fyzické osoby odlišné od fyzické osoby, která se za účelem posuzování odpovědnosti právnické osoby za přestupek považuje za osobu, jejíž jednání je přiřítelné právnické osobě, jestliže tyto osoby nejsou za přestupek odpovědné. Uvedené ustanovení v podstatě nepředstavuje zvláštní ustanovení o přiřítelnosti, které by bylo aplikovatelné obecně nad rámec rozsahu § 20 odst. 2 tohoto zákona, neboť předmětné ustanovení je formulováno velmi široce a uvádí v podstatě všechny představitelné formy přiřítelnosti jednání, v tomto ohledu je možno odstavec 5 ve vztahu k fyzickým osobám považovat v zásadě za obsolentní (nad rámec odstavce 2 uvádí právnické osoby). Podmínkou aplikace odstavce 5 je, že osoba, jejíž jednání je přiřítelné pachateli, sama za přestupek neodpovídá. Tuto podmínku je nutno chápat jakožto odkaz na § 18, 19 a 21 zákona o odpovědnosti za přestupky (viz Homolková, B. *Souběžná odpovědnost právnických a fyzických osob za správní delikty*. Správní právo 6/2018, str. 353 a násl.), tj. pro případy, kdy použitou osobou je osoba sama neodpovědná z důvodu nedostatku věku, nepřítelnosti či zproštění odpovědnosti použité právnické osoby za přestupek.

Rada konstatuje, že v uvedeném případě nebyla zjevně splněna ani jedna z výše uvedených podmínek jakožto předpoklad, aby mohlo být podle zákona o odpovědnosti za přestupky použito ustanovení o tzv. nepřímém pachatelství; použití § 20 odst. 5 zákona o odpovědnosti za přestupky je tak vyloučené. Z podkladů spisu se nepodává, že by bylo možno jednoznačně vyloučit odpovědnost subdodavatele za správní delikt, což nicméně neznamená zproštění odpovědnosti za přestupek ze strany účastníka řízení, neboť v daném případě je možno si představit spáchaní přestupku oběma právnickými osobami, pokud bude srozumitelně vymezeno, v jakém jednání jejich odpovědnost spočívá.

Podle § 20 odst. 2 písm. d) a e) zákona o odpovědnosti za přestupky za osobu, jejíž jednání je přičitatelné právnické osobě, se za účelem posuzování odpovědnosti právnické osoby za přestupek považuje fyzická osoba, která plní úkoly právnické osoby, nebo kterou právnická osoba používá při své činnosti. Jedná se o případ, kdy fyzická osoba nekoná určitou činnost na vlastní jméno a odpovědnost, případně tuto činnost na vlastní jméno a odpovědnost nevykonává právnická osoba, vůči níž má tato fyzická osoba určitý právní vztah (je zaměstnancem nebo za osobu jedná).

Stran provádění prací, při kterých došlo k poškození plynárenského zařízení, ze správního spisu vyplývá, že zaměstnanec subdodavatele postupoval při jeho provádění na pokyn účastníka řízení, jehož stavbyvedoucí zemní práce přímo v terénu instruoval a dozoroval. Uvedený závěr lze podložit především Protokolem o narušení ochranného pásma, kde je jako poškozitel uveden [REDAKCE], firma: „BERDYCH plus, spol. s.r.o.“, podepsaný stavbyvedoucím účastníka řízení, [REDAKCE]. Z vyjádření účastníka řízení, které bylo Energetickému regulačnímu úřadu doručeno dne 6. února 2021, vyplývá, že k předání staveniště nedošlo, ovšem všichni pracovníci měli být poučeni o existenci inženýrských sítí v místě výkopu práce, pročež jim byly i fyzicky ukázány. Ve vyjádření Policie České republiky [REDAKCE] ze dne 5. srpna 2019 se uvádí, že „*Na základě podaných vysvětlení zainteresovaných osob a také z doložené dokumentace od společnosti GridServices vedené pod č. j. [REDAKCE] o stanovení podmínek pro realizaci stavby a protokolu o vytyčení plynárenského zařízení, došel policejní orgán k závěru, že bagrista, který byl na stavbě poprvé a stavbu neznal, nebyl dostatečně a prokazatelně seznámen se skutečností, že trasa výkopu je křížena plynovým potrubím, které navíc nebylo žádným způsobem označeno, a další přítomný pracovník určený k propojení vodovodního potrubí taktéž o této skutečnosti nevěděl a rovněž nebyl prokazatelně o tomto poučen.*“.

Rovněž z Denních záznamů stavby podepsaných [REDAKCE] ve stavebním deníku vyplývá, že účastník řízení zdokumentoval práce, které byly vykonávány i zaměstnanci subdodavatele, a to včetně těch prací s vyznačeným datem 7. listopadu 2018, u nichž je zaznamenáno „*(...) mechanizace: JCB – fi RYTA – [REDAKCE] (...) při výkopu pro přepojení vodovou došlo k poškození stáv. plynovodního řadu, poškození bylo nahlášeno na poruchy plynu, po opravě bylo potrubí zasypáno.*“. Uvedené skutečnosti tak napovídají závěru, že bagrista, zaměstnanec subdodavatele, plnil úkoly zadané přímo v terénu účastníkem řízení, nikoliv že by subdodavatel prováděl kompletní práce na své jméno a odpovědnost a odpovídal za bezpečnost práce či vytyčení plynárenských zařízení v terénu. Uvedený závěr lze podložit též tím, že účastník řízení subdodavateli nepředal staveniště, tj. subdodavatel za organizaci prací na staveništi neodpovídal. Přitom právě prokazatelné předání a převzetí staveniště ve smyslu stavebního zákona je pro určení přičitatelnosti přestupkového jednání zcela zásadní, neboť jednoznačně vypovídá o tom, kdo byl v inkriminovaný okamžik tzv. realizátorem stavby a kdo měl plnou odpovědnost za veškerou činnost ve vymezeném prostoru. V tomto směru je možné odkázat na nařízení vlády č. 591/2006 Sb., kterým je vymezena odpovědnost právě v návaznosti na předání a převzetí staveniště. Byť je Radě známo, že jsou v praxi zemní práce často prováděny generálním dodavatelem a subdodavatelem souběžně, a k předání a převzetí staveniště vůbec nedochází, Rada akcentuje, že předání a převzetí staveniště není toliko

formálním úkonem, ale plynou z něj právní povinnosti, významné nejen pro posuzování odpovědnosti.

Jednání bagristy, který je sice zaměstnancem subdodavatele, je s ohledem na výše uvedené přičitatelné právě účastníku řízení, protože plnil úkoly účastníka řízení a účastník řízení jej použil při své činnosti, případně ho využil k plnění svých úkolů. Nelze spravedlivě zohledňovat toliko zaměstnanecký poměr mezi bagristou a subdodavatelem a zcela pak opominout jeho vztah k účastníkovi řízení. Nadto považuje Rada za prokázané, že bagrista plnil úkoly účastníka řízení, přičemž v kontextu toho odkazuje na důvodovou zprávu k zákonu o odpovědnosti za přestupky, kdy *úkolem, který fyzická osoba plní, je přitom nutno rozumět jakýkoliv úkol učiněný na základě pokynu právnické osoby*. Přičítal-li by správní orgán jednání bagristy vždy vůči jeho zaměstnavateli, aniž by zohlednil fakt, že to byl právě účastník řízení v pozici generálního dodavatele, kdo práce na staveništi dozoroval a řídil, zcela by pak byla vyloučena účast generálního dodavatele na protiprávním jednání, ačkoliv subdodavatel za provádění prací v plné míře reálně neodpovídal. Takový postup by pak mohl vést k popření smyslu zákona, když by osoba odpovědná za staveniště a řídící práce mohla ukládat pokyny, na jejichž základě by došlo k porušení zákazu stanoveného právní normou, přičemž by odpovědnost nesl toliko subdodavatel, a nikoliv osoba fakticky ukládající pokyn. Rada se tak ztotožňuje s prvostupňovým orgánem stran odpovědnosti účastníka řízení za protiprávní jednání, ovšem vyvozuje ji z § 20 odst. 2 písm. d), případně e) zákona o odpovědnosti za přestupky, mezi nimiž není ostrá dělicí hranice [písm. e) je širší, neboť se neomezuje pouze na plnění výslovně udělených úkolů, přičemž v daném případě může být pochybné, k čemu přesně zaměstnanec subdodavatele dostal pokyn, nicméně byl osobou použitou k plnění úkolů účastníka řízení].

K námitce účastníka řízení o nemožnosti použití podzákoného předpisu, kteréžto by bylo v přímém rozporu se zásadou legality, Rada uvádí následující. Podle § 2 odst. 1 správního řádu *správní orgán postupuje v souladu se zákony a ostatními právními předpisy, jakož i mezinárodními smlouvami, které jsou součástí právního řádu*. Nařízení vlády je právním předpisem, konkrétně pak právním předpisem podzákoným. Byl-li podzákoný právní předpis vydán příslušným orgánem a byl-li řádně zveřejněn, správní orgány mají povinnost jej respektovat. Takový postup je totiž v souladu se zásadou zákonnosti výkonu veřejné správy. Správní orgány jsou tedy ve své činnosti vázány všemi právními předpisy, které jsou součástí právního řádu, přičemž na rozdíl od soudu jsou obecně vázány i ostatními (jinými) právními předpisy (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 8 Afs 47/2010-23). Typicky se pak jedná právě o podzákoné právní předpisy vydávané veřejnou správou – tedy i nařízení vydané vládou. Energetický regulační úřad sice nevykonává dozor nad dodržováním nařízení vlády v dané oblasti (bezpečnost práce), přičemž jeho porušení nekonstatoval, ovšem pro zjištění a zejména hodnocení skutkového stavu a otázky odpovědnosti za přestupek může použít i takový právní předpis a aplikovat jej na konkrétní případ z jeho působnosti, obzvlášť pak, je-li to nezbytné ke zjištění stavu věci, aby o něm nebyly důvodné pochybnosti.

V. Závěr

Při přezkumu rozhodnutí Energetického regulačního úřadu v rozsahu podle § 98 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky Rada jako nadřízený správní orgán vzhledem ke všem výše uvedeným skutečnostem dospěla k závěru, že napadené rozhodnutí bylo

z hlediska zjištění skutkového stavu v souladu s § 3 správního řádu a právního posouzení protiprávního jednání účastníka řízení vydáno v souladu s právními předpisy. Rozhodnutí bylo zároveň přezkoumatelné, neboť z něj plynuly úvahy, kterými se prvostupňový správní orgán řídil, s výjimkou nepřesného hodnocení přičitatelnosti jednání účastníku řízení, kdy se nicméně Rada s hodnocením této otázky ztotožnila a přistoupila k změně odůvodnění napadeného rozhodnutí. S ohledem na tyto skutečnosti Rada podaný rozklad zamítla a napadené rozhodnutí potvrdila.

Poučení o opravném prostředku:

Proti tomuto rozhodnutí není podle § 17b odst. 11 energetického zákona přípustný opravný prostředek.

Ing. Stanislav Trávníček, Ph.D., v.r.
předseda Rady Energetického regulačního úřadu

Obdrží:

DEKAKOM plus s.r.o., prostřednictvím [REDACTED]